

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravnilstvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Sementiških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Štev. 256.

V Ljubljani, v torek 9. novembra 1897.

Letnik XXV.

Državni zbor.

Dunaj, 8. novembra.

Položaj je kritičen.

Včeraj je bil v parlamentarni komisiji mej drugim razgovor o Dipaulijevem predlogu glede ministerske zatožbe zaradi jezikovnih naredb, katere je danes v zbornici na dnevnem redu. Baron Dipauli namreč predlaga: „Ker je zbornica mnenja, da naj bi se narodnostno in jezikovno vprašanje primerneje rešilo z zakonom, ne pa pristransko z naredbami, preide o ministerski zatožbi zaradi jezikovnih naredb k dnevnemu redu.“

S to motivacijo pa ostali klubi večine niso zadovoljni, ker obrača ost naravnost proti vladi, posredno pa proti Cehom. Baron Dipauli nikakor ne taji, da nima namena žaliti Cehov, a da z ozirom na stališče svoje stranke nasproti nemškimi nacionalcem mora vtrajati pri tej motivaciji, ker sicer prusaški kričači nahujskajo volilce, kakor so že pričeli na Tirolskem. Ker je katoliška ljudska stranka v resnici v jako sitnem položaju, napadana in oblegana od vseh ostalih nemških strank, zato je v imenu češkega kluba dr. Engel skušal posredovati ter predlagal: „Ker je zbornica mnenja, da bi se narodnostno in jezikovno vprašanje rešilo zakonitim putem, preide o ministerski zatožbi k dnevnemu redu.“ Na videz mej tema predlogoma ni velik razlike, toda Cehi nikakor ne morejo glasovati za Dipaulijev predlog, ker vladi nekako očita pristranost za Ceha na škodo Nemcem. Poljaki pa, kakor se govori, so sploh proti vsaki motivaciji. Stvar je torej jako kočljiva, ker Dipauli nikakor ne odneha od svoje zahteve, da si mnogi člani njegovega kluba prijenljivejši. V trenutku nihče ne ve, kako se večina izogne klečeti, da se ne razbije. To je tudi vzrok, da se volitev novega zborničnega predsednika še preloži za toliko časa, da bode razglašena razsodba glede ministerske zatožbe, kar se utegne v prihodnji seji, v sredo, zgoditi. Iz naše zveze so kot

govorniki proti ministerski zatožbi oglašeni: dr. Laginja, dr. Stojan in Wachnianyn.

Zbornični predsednik.

Večina je v precejšnji zadregi zaradi predsednika. Poljaki so odločno izjavili, da nočejo predsednika izmed svoje srede, ker ne morejo prenašati vednih napadov na svojo narodnost. Dr. Kathrein pa je na ponovljeno prošnjo izjavil, da ne vsprejme več predsedništva. Imenoval se je med drugimi češki konservativni veleposestnik grof Maks Zedtwitz. A mož je že prestar za to zbornico. Imenoval se je tudi dr. Pattai, toda na zasebno vprašanje je kandidaturu odločno odklonil. Tako je zopet dr. Ebenhoch na oklicih, ako se, kakor seza gori omenil, mej tem večina ne razprši. Italijani vedno bolj koketujejo z vlado, posebno južni Tirolci se čutijo tujce na levici, katere jim je v domovini nasprotnica.

Koroški deželni predsednik.

Danes smo zvedeli iz precej zanesljivega vira, da Schmidt-Zabierow vsled grofa Badenija želje še nekaj časa ostane v službi na Koroškem. Torej ostane še tudi zistem, proti kateremu se Slovenci pritožujejo. Zanimivo je tudi, da je gospod Schmidt koroške državne poslance posvaril zaradi „brezozirne“ obstrukcije.

Današnja seja

se je pričela ob 1/2 12. uri; do 2. ure so levičarji časa tratili z raznimi vprašanji in popravki sejnega zapisnika. Sedaj ob 2. uri je pričel govoriti za zatožbo ministrov dr. Funke, ki patetično opisuje „nezaslišane“ krivice, katere je vlada Nemcem storila z jezikovnimi naredbami. Ker bode predsednik ob 5. uri sejo zaključil, da more potem zborovati proračunski odsek, utegne danes govoriti le dr. Funke, da se z dolgim govorom proslavi v nemški Valhali.

Predlog posl. Žičkarja in tovarišev

glede spremembe § 3. zakona z dne 17. junija 1888 št. 99.

Na podlagi § 3. drž. zakona z dne 17. junija 1888 št. 99 smejo zahtevati veroučitelji, ki poučujejo verouk v višjih razredih več kot tri razredne splošne ljudske ali meščanske šole, da se jim izplača nagrada. Ker se pa poučuje verouk v vsakem razredu po dve uri na teden, mora se toraj poučevati verouk šest ur na teden brezplačno. Ako je ljudska šola štirirazredna, tedaj ima učitelj verouka za dve uri pravico do nagrade, ki jo določa deželni postavodajalni zastop.

Pri tem so se pa dogajali pogostokrat nastopni slučaji:

Na neki dvorazredni ljudski šoli je v obeh razredih poldnevni pouk; katehet mora toraj osem ur na teden poučevati verouk, nima pa nikake zakonite pravice do nagrade za dve uri, ki jih mora več poučevati. Ako je pa uveden poldnevni pouk v vseh razredih kake trirazredne ljudske šole, mora poučevati katehet 12 ur na teden, ne da bi imel pravico do kake nagrade.

Nadalje se dogajajo slučaji, da sta v jedni in isti župniji dve šoli; obe sta trirazredni, število ur za verouk je določeno na 12 na teden — in vključ temu ne prejme veroučitelj nikake nagrade za šest ur, ki jih mora več poučevati. Ako bi bila ljudska šola v tem slučaju šestirazredna, bi imel katehet manj truda, kot ga ima tedaj, ako mora obiskovati dve šoli, in bi imel zakonito pravico do nagrade za šest nadaljnjih ur.

Konečno se dogodi tudi, da obstoje na večrazrednih ljudskih šolah vsoporednice. S tem se ob jednem pomnoži število ur za verouk; za poučevanje na vsoporednicah pa katehet v smislu gori navedenega zakona tudi nima nikake pravice do remuneracije. Pravična ureditev te zadeve je le mogoča, ako se v zakonu ne bi oziralo na razrede, marveč

LISTEK.

Kralj žepnih tatov.

Po ruskem izvirniku Paulus.

V pisarno policijskega komisarja gospoda Muškina je stopil knez Zombov.

„Klanjam se, ekscelenca“, viknil je gospod Muškin, zlezal iz pisalne mize ter stegnil svoje dolge, koščene roke proti staremu, usnjenemu fautelu, nudeč redkemu gostu prostora.

„Hvala, gospod komisar“, rekel je knez ter položil svoje dobro rejeno telo v prašni naslanjač.

Vestni carski uradnik, gospod Muškin, je stal nepremično pred knezom, zrl izpod gosto nagubanega čela v rejen podbradek visokega gosta pa čakal ukazov od njegove milosti, kneza Zombova.

„Gospod komisar!“

„Vaš sluga, ekscelenca!“

„Vi, gospod Muškin!“

„Vaš hlapec, knez milostljivi!“

„Preskrbite mi najspretnjšega žepnega tatu, kar jih imamo v Petrogradu!“

Gospod Muškin je zazijal...

Knez se je nasmehnil...

„Da, da“, začne zopet knez, „preskrbite mi najzvitjega tatu! Rabim ga, da okrađe mojega prijatelja.“

Gospod Muškin odpre še širše svoja usta.

„Nočete?“

Gospod komisar zapre usta. S silnim naporom, med strašnim golčanjem spravi iz suhega grla besedici: „Ne smem“ — žalostno zroč na svojo oguljeno bluzo, znak carskega uradnika.

„Torej nočete. Dobro. Obljubite mi pa, da ostane to, kar sem govoril, med nama. Podajte mi na to roko! Mož beseda!“

Gospod Muškin je podal knezu roko; ko pa jo je nesel nazaj, je ni spustil zopet ob bok, ampak nesel jo je v žep, v katerem je v tem hipu zavnet ketalo...

Komisar Muškin je pozabil, da je carski uradnik.

„Vaš hlapec sem, ekscelenca“, zavpil je skoro navdušeno.

Knez je opazil vpliv mamečega zlata, premaknil se v trhljem naslonjaču ter znova začel: „Vidite, gospod komisar, jaz moram dobiti nemudoma izbornega tatu, kajti stavl sem za precejšnjo svoto, ka-

tere stave pa ne smem na noben način zgubiti. Naj vam vso stvar natančneje razložim in uvideli bode, da stvar ni tako napačna ali protipostavna, kakor je, rekel bi, slavna za Petrograd in celo Rusko. — Pred nekaj dnevi je bil pri meni angleški poslanik lord Byrington. Hvalil je Angleško v vseh ozirih; da je ona prva država, kar se tiče politične uredbe, šolstva itd., da ima najboljše govornike, pisatelje in najbolj prekanjene tatove. Pravil mi je o prekanjenih tatvinah, pravil, kako na zvit način ulamljajo ondi tatje v blagajnice, in trdil, da se nikjer ne dogajajo tako imenitni ulomi, kot na Angleškem. Jaz sem mu odgovarjal, da tudi Ruska ni ravno slaba glede politične uredbe, niti glede šolstva, časopisja, pisateljev itd., da konkurira glede ulomov v blagajnice z Angleško, glede žepne tatvine pa, da petrogradski prsteži prekašajo svoje brate v Londonu. — Slednje se mu je zdelo neverjetno. Stavila sva za dvestotisoč rubljev in v dokaz moje trditve sem mu zagotovil, da mu na jutrajnji dan od 3.—7. ure popoldne ukradejo naši dolgooprsteži vse one redove in križe, ki jih nosi pripete na prsih. — In sedaj sem tu, dragi gospod komisar, proseč Vaše pomoči.“

Gospod Muškin je pomišljal...

na ure, v katerih mora veroučitelj vsak teden poučevati. Očitna krivica je, ako n. pr. v kraju A. dobi veroučitelj nagrado za osem tedenskih ur, toraj za dve uri več, mej tem ko v kraju B., kjer se poučuje verouk po osem ali morda več ur na teden, veroučitelj ni opravičen zahtevati nagrade.

Na podlagi povedanega predlagajo podpisani sledeče:

„Visoka zbornica skleni nastopni zakon:

Clen I.

§ 3. zakona z dne 17. junija 1888 št. 99 se razveljavi in naj se v bodoče glasi:

„§ 3. Za oskrbovanje verouka za več nego šest ur na teden na splošnih ljudskih ali meščanskih šolah je ali podeliti nagrado ali pa nastaviti posebnega veroučitelja.“

Clen II.

Izvršitev tega zakona se naroča ministru za uk in bogočastje.

Nadalje naj se odobri še sledeča resolucija:

Visoka vlada se pozivlje, naj ukrene vse potrebno, da se deželni zakoni spremene v smislu tega državnega zbora.

Dunaj, 29. oktobra 1897.

Slede podpisi vseh zvezinih članov.

Veliki shod avstrijskih kmetovalcev.

Kakor vse priprave kažejo, zbralo se bo prihodnjo nedeljo 14. t. m. ogromno število kmetov iz vseh avstrijskih dežel. Želeli je, da se tudi iz slovenskih dežel udeležijo kmetovalci v obilnem številu, vsaj gre za to, da avstrijski kmetovalci na tem velikem shodu povedo vladi, kaj od nje zahtevajo sploh, osobito pa sedaj, ko se sklepa in dogovarja pogodba z Ogersko, pri kateri se ravna v prvi vrsti za koristi kmetijstva, katero je moralo doslej naši industriji na ljubo veliko žrtev prinašati.

Ker nekateri povprašujejo, kaj jim je storiti, da dobé vstopnico, bodi tem in vsem drugim, ki želé udeležiti se tega shoda, pojasneno, da se prijavijo za vstop ali udeležbo pri gospodu državnem poslancu dr. Zitniku na Dunaju (Abgeordnetenhaus), ki jim bo potem priskrbel vstopnice.

Pripominjamo še, da je državna železnica dovolila znižano voznino na državnih železnicah, in sicer se plača le polovična vozna cena. Tudi na vodstvo južne železnice so poslanci vložili prošnjo za znižanje voznine.

Kdor torej želi udeležiti se tega shoda, naj nemudoma piše gospodu dr. Ignaciju Zitniku, državnemu poslancu na Dunaju (državni zbor), da se mu o pravem času določi vstopni list, ki more služiti udeležencu v legitimacijo za znižano voznino na železnicah.

Politični pregled.

V Ljubljani, 9. novembra.

Parlamentarna komisija desnice se je v ponedeljek v štiriurni seji posvetovala o raznih važnih vprašanjih, ki so sedaj na dnevnem redu. V prvi vrsti se je vzelo naznanje sporočilo bivšega zborničnega predsednika dr. Kathreina, da kar najodločnejše odklanja ponujano mu kandidaturu za

„Imam ga“, dejal je s ponosnim glasom, „imam ga v svoji zalogi tatu, vem za zviteža prve vrste, ki prevzame to težavno nalogo, poznam ga tatu vseh tatov, kralja žepnih smolarjev...“

„Ta je Onegin“, reče knez veselo.

„Ta je Onegin“, ponovi ponosno gospod Muškin.

„Kje ga je mogoče dobiti“, zaviče knez v jedni sapi.

Gospod Muškin vzdigne za odgovor koščeno desnico in pritisne mogočno koščeni gumb ob stranskih durih. — Par trenutkov pozneje vstopi drobnih očij, lisičjega obraza detektiv Kilonov.

„Kje se klati Onegin“, vpraša komisar vstopivšega.

„Če ni v kaki ljudski gneči pri svojem poslu, sedi gotovo v Belimovi pivnici „Pri zašitem žepu“ s svojimi bratci-prstariji“, odgovori ponižno stražnik.

„Dobro; lahko odideš“, veli gospod komisar, obrne hrbet odhajajočemu detektivu ter pogleda s samozavestnim obrazom kneza, češ, tako točni in dobri so moji redarji.

Knez se je zahvalil komisarju na uslugi, mu stisnil roko ter odšel.

(Konec sledi.)

predsedniško mesto. Govorilo se je nadalje sicer o raznih kandidatih, toda gotovosti še ni v tem oziru prav nobene. Razpravljalo se je konečno tudi o spremembi poslovnega reda, kakor tudi o taktiki, ki naj jo zavzema desnica povodom razprave o tretji zahtovnici ministerstva glede jezikovnih naredeb.

Z govorom finančnega ministra o provizoriju v zadnji seji budgetnega odseka mažarski vladni krogi niso zadovoljni ter objavljajo v svojih glasilih komunike, v katerem se oporeka trditvam Bilinskega z ozirom na trgovinske pogodbe, sklenjene z zunanjimi državami. Komunike mažarske vlade, kakor ga priobčuje „Bud. Corr.“, se glasi nastopno: „V govoru finančnega ministra Bilinskega, ki ga je imel v budgetnem odseku avstrijske poslanske zbornice, nahajamo nekaj izjav, katere moramo nujno popraviti. Minister je trdil, da mora neobhodno ostati v veljavi skupna carina mej Ogersko in Avstrijo, dokler ni potekla doba v letu 1892 sklenjenih trgovinskih pogodb, toraj do leta 1903. Ta trditev je popolno napačna in je diametralno nasprotna onim zakonom, na katerih sloni samostojna državnost Ogerske. Stvar pa je taka, da je Ogerska dolžna spolnovati vse dolžnosti napram drugi državi, katere je prevzela kot del monarhije v trgovinskih pogodbah, dokler ni potekla doba teh pogodb. Nikakor pa pogodbe ne vplivajo na to, da bi še nadalje morala obstajati mej Avstrijo in Ogersko carinska skupnost. Carina ni nikaka skupna zadeva in more Ogerska v slučaju, da se ne dožene provizorij, v smislu zakona z leta 1867 postopati popolno samostojno. V tej svoji pravici je s trgovinskimi pogodbami, sklenjenimi z zunanjimi državami, le toliko omejena, da se mora v vsakem slučaju ozirati na pravice, zajamčene zunanjim državam. Onim možem, ki so leta 1892 sklepali pogodbe z inozemstvom, gotovo ni prišlo na um, da bi mogel kdo misliti, Ogerska si je s temi pogodbami zavezala roke glede svoje samostojnosti. Nikakor ni torej pravilno z oznanovanjem takih naukov motiti javno mnenje. Oporekati moramo pa nadalje tudi besedam, s katerimi je svaril minister Bilinski svoje avstrijske tovariše, ko jih je opominjal, naj vlade ne siliijo, dognati provizorij s pomočjo § 14. avstrijske ustave. Misliti si moramo namreč, da ministru ni prav nič znano, da izjava barona Banffyja, ki jo je podal z ozirom na to vprašanje v ogerski zbornici, ni jednostranska, marveč je izraz obestranskega sporazumljenja, in izraziti moramo le svoje začudenje, da skuša Bilinski še vedno dokazati, da je nagodbni provizorij mogoč na podlagi § 14.“ Skoro v istem smislu pišejo o govoru finančnega ministra Bilinskega ostali mažarski listi, opirajoč se na izjavo Banffyjevo, ki je trdil, da se provizorij ne more skleniti neparlamentarnim potom. Avstrijska vlada je pa še vedno mnjenja, da si lahko pomaga s § 14., seveda le glede določitve obestranske kvote.

Ogerska poslanska zbornica. Kakor v avstrijski tako je tudi v ogerski poslanski zbornici naznanila včeraj vlada, da se snideta 16. novembra delegaciji na Dunaju, ter pozvala zbornico, naj se v današnji seji izvolijo člani v ogersko delegacijo. Temu pozivu sta ugovarjala posl. Košut in Madarasz, oba člana neodvisne stranke. Prvi je vprašal, čemu treba odpošiljati člane v delegacijo, ker ni nikake gotovosti, ali bomo sploh imeli še kake skupne zadeve. Posl. Madarasz pa je izražal željo, naj bi nagodbni zakoni kar najhitreje zginili s površja. Sklenili so se itak z zelo neznatno večino. — To je res zelo čudno. Vsi mažarski kričači vpijejo in zahtevajo, naj postane Ogerska čim preje popolno samostojna, ker bo baje potem mnogo na boljem, v resnici so bili pa ravno Mažari, ki so se grozno prestrašili neugodnih poročil iz Avstrije o tem vprašanju.

V Brastlji so se poslednje dni dovolj jasno pokazale posledice današnjega toli hvalisanega novodobnega zistema. Anarhizem je tudi tu poskušal svojo srečo. Posrečila se mu sicer ni prvotna nakana, pač pa je drug njemu neljub človek moral postati njegova žrtev. Kakor se nam je namreč sporočilo, napadel je neki vojak predsednika ter ga hotel ustreliti. To se mu sicer ni posrečilo, vendar pa je kroglija ranila predsednikovega spremljevalca. Takoj je hotel razorožiti zločinca navzoči vojni minister, toda v svojo pogubo. Zločinec je namreč zabodel svojega nasprotnika, ki je vsled groznih bolečin v malo urah umrl. Pogreba se je vdeležilo do 20.000 oseb. Spremljal ga je tudi predsednik, po novodobni

šegi le do pokopališča. V zbornici je ta zadeva povzročila veliko vznemirjenost. Razni zastopniki so napadali vlado radi tega čina.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 9. novembra.

(Najivnost „Slov. Naroda“) je včasih res velikaneka, toda mi smo je veseli. Saj nam vendar čestokrat izda, kar skušajo skrivati matadorji narodno-napredne stranke z vsemi mogočimi zvijačami. Ti moške vedno in povsodi trdijo, da jim je boj za pravice naroda prva in najsvetejša stvar, araven mogočno bijejo ob prsi in „zavijajo oči“. Sinočni „Narod“ pa v ognju polemike z „Edinostjo“, katera mu je v zadnji čas preklerikalna, pravi, da je „glavna točka v programu narodne stranke rešitev od prevlade duhovščine“. Ubogi program narodno-napredne stranke, kako te mrevariijo napredni gospodje! Danes si to, jutri drugo, lep pa si, kajti blestiš se v mnogo več barvah kot sama mavrica. Sicer pa ima „Narod“ s svojo trditvijo glede glavne točke programa narodno-napredne stranke čisto prav. Po vsej preteklosti te stranke, po vseh njenih zvezah in kompromisih z najljutejšimi sovražniki našega naroda, moramo celo trditi, da je boj proti duhovščini edina točka njenega programa. Naravnost klasično-najivna pa je izpoved „Narodova“: „Nam teh (isterskih) rodoljubov klerikalni nazori dostikrat tudi niso všeč; ali brez njih v mučeni Istri shajati ne morete, — dobro!“ To treba malo podčrtati. Tu je „Narod“ izdal jedno najskrivnejših idej svoje stranke, da so namreč duhovniki samo dotlej dobri in jih narodno-napredna stranka ne napada, dokler jih rabiti more. Torej v Istri se ne čuti močne dovolj, dobro, pa še malo trpi tudi — duhovne. Kedar pa bodo Italijani male pritisnjeni ob zid, s pomočjo duhovnov seveda, potem pa bo narodno-napredna stranka lahko, kot sedaj na Kranjskem z Nemci, paktirala z Italijani in zvezala se z njimi proti istim duhovnom, ki so bili preje dobri, da so ji pomagali na noge. Toda narodno-napredni gospodje v Ljubljani, zdi se nam, si domišljajo malo preveč. Mislijo namreč, da izvenkranjski slovenski svet vedno gleda le nanje in čaka, da ga zadene žarek njihove milosti. Istrski domoljubi že sami vedo, kaj jim je storiti, vedo, da jim je v boju za narodni obstanek, za teptane pravice slovsanske raje v Istri najmočnejša opora vera, ista vera, katero so kranjski naprednjaki že davno vrgli med staro šaro. Smotri napredne stranke pa so jasni vsakemu, kdor neče biti slep, in ni šele trebalo najivnosti „Narodove“, da je izvedel svet, da rešitev našega naroda iz narodne in gmotne bede, ki ga tare, ni smoter napredne stranke, katere edini smoter je, kakor evfemistično pravi „Narod“, „emancipacija“ od duhovščine. In ta stranka imenuje se še vedno narodno-napredno!

(Župnija Sora) je podeljena č. gospodu Francu Hierscheju, beneficijatu v Vrhpolju pri Moravčah.

(Odhodnice), katero je priredil občinski svet ljubljanski mnogoletnemu, neutrudljivo delujočemu svojemu članu, sedaj profesorjem na politehniku v Pragi imenovanemu dež. inženirju g. H r a s k y-ju v soboto v dvorani Maličevega hotela, udeležilo se je nad 20 občinskih svetnikov z gospo županom na čelu. Prvi poslavljaj se je od odhajajočega g. profesorja župan H r i b a r, povdarjajoč zasluge, katerih si je bil slavljenec pridobil tekom mnogih let kot podnačelnik in načelnik stavbinskega odseka. Regulačni načrt je njegova ideja, katero je bil sprožil še pred potresno katastrofo. Da bi se bil vže takrat zadostno uvaževal njegov nasvet tikajoč se mestne regulacije, bilo bi se prihranilo mnogo truda in tudi gmotnih sredstev. Ob katastrofi pa je bila prava sreča za stavbinski odsek kot prvo instanco, da mu je načeloval tako izredno nadarjen in marljiv veščak, kakoršen je ravno g. H r a s k y, kateri je bil tudi duša vodovodnega in električnega odseka. Vzlic izredni nadarjenosti in uljudnosti pa je bil čudovito skromen in vseskozi rodoljub. Govornik izreka konečno odhajajočemu zahvalo v imenu občinskega sveta ljubljanskega ter izraža nado, da ne bode pozabil lepe slovenske domovine in svojih prijateljev, osobito še mesta Ljubljane, kateri naj ostane tudi v bodoče naklonjen s svetom in dejanjem. G. prof. H r a s k y se vidno ganjen iz srca zahvaljuje predgovorniku za izraze priznanja ter zatrjuje, da ne bode pozabil milo mu drage domovine Kranjske in stol. mesta Ljubljane, kateri sta mu bili dali priliko, svoje znanje praktično uporabljati, pa tudi ne svojih pri-

jateljev, osobito g. župana, kateremu se ima mnogo zahvaliti na imenovanju vseučiliškim profesorjem. Dobrohotnost dežele Kranjske ga je vspodbujala k 14-letnemu neumornemu delovanju in mu tudi dala priliko za pridobitev ugodne kvalifikacije. Napija deželi Kranjski, stolnemu mestu Ljubljani in njenemu odličnemu županu g. Hribarju, pa tudi žurnalistiki, osobito slovenski in slovanski, katera je neposredno uplivala tudi pri njegovem imenovanju in je povsodi merodajen faktor. — Govorili so še gg. notar Gogala, nazdravljajoč gospej soprogi odhajajočega, nadinženir Žužek zahvaljujoč se v imenu stavb. odseka; dr. Polžar omenja češi vstrajnosti, katera bodi Slovincem vzgled; g. Žitnik in gosp. Turk omenjata naklonjenosti gosp. Hraskeja napram stavbinskim obrtnikom, obrtnikom sploh, slednji se mu zahvaljuje tudi v imenu cestnega odbora ljubljanskega; gosp. dr. Krisper zagotavlja, da si je postavil slavljenec s svojim delovanjem trajne spomenike, izmed katerih je sigurno najodličnejši deželno gledišče; imenovanje sočlana vseučiliškim profesorjem je v čast vsemu občinskemu svetu. Napija slovanski ideji, samostojnemu Slovanstvu in napredku Ljubljane. — Gosp. ravnatelj Senekovič napija v imenu električnega odseka g. profesorju, ga vabi k udeležbi otvorjenja mestne električne razsvetljave in se nadeja, da se bode odzval prijaznemu vabilu. — Gosp. Hraskeji obljubi prisostvovati otvoritvi razsvetljave in povdarja, odgovarjajoč vsem napitnicam, da je skušal vselej kar najvestneje izpolnjevati svojo dolžnost, da niti ni prišel, niti ne končal svojega življenja v dragi Kranjski, marveč si v njej pridobil dragocenih strokovnjaskih izkušenj za nadaljno življenje in delovanje, s tem pa je dosegel idejal, katerega je gojil globoko v prsih. Dosega tega idejala pa je v prvi vrsti zasluga mile Kranjske in njenih zvestih sinov, katerim bo ohranil najtoplejšo zahvalo do svoje smrti.

(Imenovanje) Gosp. E. Guttmann, pristav c. kr. finančne prokurature v Ljubljani, je imenovan tajnikom vodstva c. kr. domen v Gorici.

(Zahvala.) Povodom mojega imendana so mi čestitke v tako obilnem številu došle, da mi ni mogoče, se vsakemu posebe zahvaliti; zato naj blagovoljno dovolijo, da po tej poti izrazim svojo pristržno zahvalo. — Dr. Klofutar, stolni prošt.

(Pri volitvi za delavsko zavarovalnico proti neugodam) za Trst, Primorje, Kranjsko in Dalmacijo v Trstu so bili dne 6. novembra 1897 v predstojništvo izvoljeni: V I. kategoriji: od podjetnikov Parisi in Porenta z 204 glasovi, od delavcev Bavatini in Bonessi z 2130 glasovi. V II. kategoriji: od podjetnikov Ricchetti in Fansa z 51 glasovi, od delavcev Krečič in Baza s 3171 oziroma 3677 glasovi. V III. kategoriji: od podjetnikov Ritter in Lejet s 130 glasovi, od delavcev Martinolli in Kreise z 2576 glasovi. V IV. kategoriji: Finetti in Piani s 404 glasovi od podjetnikov, od delavcev Cimadori in Carlon s 5458 glasovi. V V. kategoriji: od podjetnikov Brunner in Helmpacher s 56 glasovi, od delavcev Braida in Thoman s 4186 glasovi. V VI. kategoriji: od podjetnikov Kušar in Verbič s 197 glasovi, od delavcev Vittori in Colognatti s 2844 oziroma 2409 glasovi. V razsodišče so bili izvoljeni od podjetnikov: za prisednika Pach G. z 903 glasovi, za namestnike: Artico, Neumon, Poluzzi z 903 glasovi, od delavcev za prisednika: Franceschetti z 19.448 glasovi, za namestnike: Donaggio, Florian z 22.340 glasovi, in Reiniger z 19.448 glasovi. V manjšini so ostali: v I. kategoriji od podjetnikov Schiwitz in Mankoč z 41 glasovi, od delavcev Gherbitz in Barri z 294 glasovi; v II. kategoriji od podjetnikov Tönnies in Achtschin z 12 glasovi, od delavcev Furlani s 3042, Doria s 785, Purschka z 2892 glasovi; v III. kategoriji od podjetnikov Kosler, Luckman z 17 glasovi, od delavcev Škof, Zavašnik z 2424 glasovi; v IV. kategoriji od podjetnikov Supančič in Treo s 134 glasovi, od delavcev Kollmann in Wolf z 2948 glasovi; v V. kategoriji od podjetnikov Gassner, Grile z 10 glasovi, od delavcev Rütting, Gostinčar z 955 glasovi; v VI. kategoriji od podjetnikov Mangold, Modiano s 67 glasovi, od delavcev Novak z 908, Plevnik s 1343 glasovi. Pri volitvi v razsodišče: od podjetnikov za prisednika Ivan Hribar z 437 glasovi, za namestnike Bamberg, Knez, Peterca z 438 glasovi; od delavcev za prisednika Zanon z 12.470 glasovi, za namestnike Moravec z 12.470, Rizzi s 7587, Polk s 7663 glasovi.

(Skladni koledar za leto 1898.) Ravno kar je izšel jedini slovenski skladni koledar za leto 1898. Dobiti je pri založniku Dragotinu Hribarju v Celju

in po vseh slovenskih knjigarnah komad po 60 kr., s pošto 10 kr. več. Če se jih naroči več skupaj, odpade poštnina. Skladni koledar je jako okusno izdelan, zato služi poleg praktične potrebe tudi za okras sek stene.

(Železniški strojevodje) dobé v kratkem posebno znamenje, ki bo značilo, da so v službi. Obstajalo bo iz torbice iz rudečega usnja, na kateri je pritrjeno posrebrano krilato kolo in velika zaponka; strojevodje državnih železnic bodo pa imeli nad kolesom še cesarsko krono.

(Pogorela je) minuli petek malo predpoludnem hiša posestnika Mih. Remica s Suhadola pri Kamniku z gospodarskim poslopjem in vsemi pridelki. Škoda se ceni na 1500 gl. Zavarovan je bil ponesrečeni za 750 gl. Zažgal je baje njegov šestletni gluhoheci sin.

(V Dobropoljah) je v nedeljo dne 7. t. m. v bralnem društvu predaval živinozdravnik g. Hugo Turk o umni govedo- in svinjereji. Vspodbujal je navzoče kmetovalce, naj se z večjo vneto loté umne živinoreje. Kmetje so z velikim zanimanjem sledili izvajanju zdravnikovemu, kateri sme imeti zavest, da njegovi nasveti gotovo obrodé sad. — Želimo si pa, da se še večkrat prirede taka predavanja.

(Mrtvo so našli) 2. t. m. za vasjo Podboršt pri Črnučah v gozdu žensko osebo srednje starosti, ki je, kakor se je komisijonelno konstatovalo, umrla že pred kakimi petimi dnevi vsled lakote in mraza.

(Obesil) se je včeraj, 8. t. m. pod streho svoje hiše gostilničar Martin Ferjan iz Kamne Gorice. Okolu 11. ure dopoldne so ga našli še gorkega, a niso ga mogli več oživiti. Najbrže je vzrok temu žalostnemu činu preobilna pijača in vedni prepripi v zakonu. Nesrečnež je zapustil ženo in več nedoraslih otrok.

(S Koprivnik.) V eredo 8. novembra se je na Koprivniku blagoslovila novo sezidana šola, dvorazrednica s poldnevniim poukom. Ob krasnem vremenu je ob 10. uri zapustila šolska mladež, okolo 70 otrok, ovenčano šolsko poslopje in se napotila v cerkev k službi božji, ki jo je opravil domači gospod župnik Anton Pajer. Po cerkvenem opraviu je učiteljica gospodična Stana Zarnik vredila otroke pred šolo in gospod župnik je novi dom blagoslovil v pričo mnogoštevilnih svojih župljanov in med pokanjem topičev. V kratkem, a jedrnatem govoru je potem priporočal pazljivi deci zlasti pokorščino in hvaležnost do vseh, ki se bodo z njimi trudili. Ko se je baš dopela cesarska himna, prihitel je c. kr. okrajni šolski nadzornik gospod Andrej Zumer. Le-ta se je krepko beseden obrnil najprej do starišev, naj pošiljajo radi in redno otroke v šolo, potem do učiteljice, naj z ljubeznijo goji šolanje, in naposled do otrok s preprostim in ljubkim nagovorom, naj kažejo hvaležnost do starišev v molitvi in v pridnem šolanju. Molil se je skupen očenaš, zaklicala cesarju iz nahušenih grl trikratna „slava“ in veseli smo se napotili k gostilničarju Janezu Korošcu — ki je dal svet za šolo brez plače, za kar mu bodi čast — krepčat in veselit se nadalje vaškega praznika. — Samotno je, samotno na ljubem Koprivniku, a mladi g. učiteljici se pozna, da jo je privedla res ljubezen do šolske mladine na visoko samoto. Ob rujni kaplji smo se še dolgo radovali med klenimi Bohinjeci in se prepričevali o resnici Prešernovih besed: „... Da le zine — In prava se vezava ti odkrije.“ O, ko bi Vodnik, ki je pred sto leti tod župnikoval, videl to slavo, kako bi mu veselja zaigralo blago srce! Bog poródi obilo blagoslova na rodoljubno delo človeških rok!

*) Prosim, ohranite to znamenito posebnost, slovečo po vsem Bohinju. Raz-rz-z, constr. cum acc.

Narodno gospodarstvo.

O pariški svetovni razstavi v letu 1900.

(Predavanja dvornega svetnika dr. Exnerja.

(Konec.)

Dalje predavajoč je g. dvorni svetnik posebno povdarjal, kako posebno privlačno silo bode lahko skupina 2 (umetnost) imela na obiskovalce; gotovo bode vsakega jako zanimalo v obnem pregledu zasledovati borbo klasicizma z realizmom, ki se je bojevala pri vseh narodih od zastopnikov starih tradicij s secesijonisti in nasprotno, torej bode gotovo nebrojno ljudij tja romalo! In če se je tudi oddelek „zgodovina umetnosti“ omejil na Francijo, tako da v tem oddelku le Francija sama razstavi, bode vendar tudi ta palača v tem jako zanimiva, ker je bil, kakor znano, vpliv francoske umetnosti

na umetnosti drugih narodov vedno jako velik in opetovano dokazan.

Vtis razstave l. 1900 na človeštvo bode na vsak način znaten in sama na sebi bode zmožna povsod in na vseh poljih ljudi izpodbujati, če se pomisli, da Francozje, v primeri z obiski prejšnjih razstav v Parizu, od 25 milijonov ljudij, katerih se za leta 1900 v teku 7—8 mesecev in pri vspešnem obiskovanju nadejajo, na 10 milijonov Nefrancozov računajo, ki bodo obiskali svetovno razstavo l. 1900!

„Da pa v tej množici posamezni kraji Avstrije ne bi bili nezastopani, to je — rekel je dvorni svetnik Exner, — povod, da sem tukaj. Upam, da me bo deželna komisija za Kranjsko, kateri bo predsedoval g. deželni predsednik, v tem prizadevanju najvspešneje podpirala.“

Potem ko je g. dvorni svetnik v tako jasnem, preglednem govoru karakterizoval glavni smoter pariške svetovne razstave l. 1900, začel je s pomočjo jako razumljivega načrta razstave njeno situacijo razlagati.

Načrt je kazal, da bode cela razstava v središču Pariza; pot v razstavo pelje iz Place de la Concorde, privzeti so Champs Elysées, trg pred invalidnim domom in razstavni prostor leta 1889. Prostor za razstavo meri 108 hektarjev, — vidi se, da razstava ne bode z obsežnostjo imponovala — na vsako državo odpadeta tedaj 2 hektarja; nasipi ob Seni so določeni za Japonsko, Kino, Brazilijo in druge države, ki ne pridejo v skupine, tukaj bodo potem kavarne, restavracije in druge naprave (gledišča) z orientaličnim in eksotičnim bliščem nudile obiskovalcem jako čarobno sliko.

Kar se tiče uže zdaj razvidne udeležbe Avstrije na tej svetovni razstavi, je poročevalec prepričan, da bode naša domovina jako častvo zastopana, zlasti v skupinah: stroji, promet, notranja hišna oprava. Nameravane so tudi jako dobre skupne (kolektivne) razstave n. pr. vinoreja, žganjarija, železna industrija. V „svilnatem dvoru“ bode industrija avstrijske svile pozornost vzbujala od kokona do gotove svile; na enak način se bode razstavila najbrž tudi industrija platenine. V skupni izložbi bode n. pr. Thonet z Dunaja razstavil v družbi z vsemi tovarnarji pohištva iz zakrivljenega lesa to industrijsko stroko itd. itd. Vendar pa v Avstriji od strani razstavnikov še ni čutiti one navdušenosti za razstavo l. 1900, kakor se kaže n. pr. v Švici in Ogereki; vendar pa naj se — to se ne more dovolj dostikrat povdarjati — oni izdelovalec, ki nima veselja, kaj razstaviti, rajše ne udeleži te razstave, kajti ta razstava bode le najboljše, najodličnejše na vseh poljih v sebi združevala!

Naloga bodočih deželnih komisij kakor tudi trgovskih in obrtniških zbornic pa je: veselje in požrtvovalnost za to razstavo vzbujati in to zanimanje vedno živo ohraniti, za muzeje, strokovne šole, srednje šole, za vsakega posameznika bode njen vpliv velikansk.

Vsak posamezen obiskovalec in cele korporacije si bodo pri obisku v Parizu l. 1900 to pridobile, kar se bode od neizcrpnega bogastva vsega, ki bode tam nakopičeno, dobiti moglo, kakor nam ta velikansk od najodličnejših mož francoskih sestavljen program tako jasno, natanko in prepričevalno zagotavlja!

Telegrami.

Dunaj, 9. novembra. Včerajšnja seja poslanske zbornice je trajala do 8. ure 40 m. Šest ur je govoril poslanec Funke ter utemeljeval predlog nemških kričacev na zahtobo ministerstva radi jezikovnih naredeb, zatrjujoč, da hočejo avstrijski Nemci tako dolgo vztrajati v boju, dokler ne odstranijo jezikovnih naredeb. — Prihodnja seja bo v sredo.

Dunaj, 9. novembra. Za včeraj popoldne napovedana seja proračunskega odseka se radi dolgotrajne seje poslanske zbornice ni vršila. Napovedana je za danes popoldne ob 2. uri. Poročevalec odsekov o nagodbem provizoriju bode najbrže posl. Milevski.

Dunaj, 9. novembra. Zatrjuje se, da je izvolitev posl. dr. Ebenhocha zborničnim predsednikom zagotovljena. Zanj se je izjavila katoliška ljudska stranka in tudi Celi so z njim zadovoljni. Prvo delo novega predsednika bo baje sprememba pravilnika. Vo-

litev predsednika se vrši v drugi prihodnji seji.

Krems, 9. novembra. Pri dopolnilni volitvi za državni zbor v okraju Krems je bilo oddanih 6968 glasov. Krščansko-socijalni kandidat Leopold Taschl je dobil 4068, njegov nasprotnik Dötz pa le 2881 glasov.

Praga, 9. novembra. „Narodnim Listom“ se poroča, da se snidejo vsi deželni zbori 15. decembra, da sklepajo o deželnih dokladah z ozirom na novi osebni pridobinski davek. Zasedanje deželnih zborov bo neki trajalo do meseca februarja.

Levov, 9. novembra. Govori se, da bo deželni predsednik grof Gočss premeščen iz Černovic v Solnograd.

Budimpešta, 9. novembra. Mej delavci in vojaki v Novi Pešti se je vnel včeraj hud boj. Vojaki-pomorščaki so z golim orožjem bili po nasprotnikih. Policiji je moralo priti na pomoč vojaštvo, ki je aretovalo osem vojakov in več delavcev.

Monza, 9. novembra. Zunanji minister grof Goluhovski je odpotoval sinoči ob polu 11. uri na Dunaj.

Pariz, 9. novembra. Na dnevnem redu včerajšnje seje poslanske zbornice francoske je bila mej drugim tudi razprava o proračunu. Ker ni bil navzoč noben oglašenihih govornikov pri splošni razpravi, je sklenila zbornica, takoj pričeti nadrobno razpravo. Toda tudi ta se ni mogla vršiti, ker je bil odsoten notranji minister Barthou. Seja se je morala zaključiti.

Pariz, 9. nov. V nekem stanovanju v Avenue Marceau so našli včeraj vse člane družine Dreyfuss mrtve. Oče, posredovalni agent in stričnik bivšega kapitana Dreyfussa, njegova žena in tri hčere v dobi od 7. do 30. let so se usmrtili s plinom.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24. urah v mm.
8	9. zvečer	747.1	0.1	sr. jvzh.	oblačno	
9	7. jutraj	746.3	-0.6	sr. vzh.	oblačno	0.0
	2. popol.	745.4	3.4	sr. svzh.	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 0.1°, za 5.3° pod normalom.

Zahvala.

754 1-1

Za obilne tolažilne izraze odkritosrčnega sočutja mej boleznijo in o smrti našega nepozabnega soproga, oziroma očeta, brata in svaka, gospoda

Valentina Šusteršič-a
trgovca

za številno spremstvo do njegovega počivališča, kakor za mnoge krasne vence izrekamo vsem, posebno še sl. društvu katol. rokodelcev iz St. Vida, prečast. duhovščini sv. Jakoba, čč. gg. bogoslovcem za krasno petje pred hišo žalosti ter slav. društvu „Ljubljana“ za gnilivo petje na mirodvoru, ter vsem gospodom, koji se blagohotno svetili ob krsti našega nepozabnega Valentina, najsrčnejšo zahvalo. Bog plačaj vsem!

V Ljubljani, dne 9. novembra 1897.

Žalujoči ostali.

Svilnati damasti 65 kr.

do gld. 14.65 meter — istotako tudi črna, bela in barvena **Hennebergova svila** od 35 kr. do gld. 14.65 meter — gladka, progasta, križasta, vzorčasta, damasti itd. (okolu 240 raznih kakovostij in 2000 raznih barv, vzorcev itd.) poštne in carine preste na dom. — Vzorec obratno. — Dvojnat pismeni porto v Švice. 36 9-8 6

Tovarne za svilo G. Henneberg
c. in kr. dvorni zalagatelj, Curih.

Bertolo Sardotsch, Koper

(tvrda obstoji od l. 1828)

prodaja

domača in inozemska olivna olja.

Na zahtevanje pošilja vzorce brezplačno in franko.

Ozir poštenosti,

zmernih cen in točne, redne postrežbe so najboljši dokaz razni samostani, cerkvena predstojništva in zasebniki, kateri pri gornji tvrdki kupujejo vse, kar potrebujejo takega blaga, od najfinjšega namiznega olja do goriva in olja za mazanje strojev. 674 26

Št. 37714.

Ustanove.

755 3-1

Za tekoče leto podeliti je pri podpisanem magistratu nastopne ustanove:

1. **Jan. Bernardinjevo** v znesku gld. 95.05,
2. **Jos. Jak. Schillingovo** v znesku 86.10;
3. **Jurij Thalmeinerjevo** v znesku 86.26,
4. **Jan. Jost. Weberjevo** v znesku 90.02,
- do katerih imajo pravico hčere ljubljanskih meščanov, ki so se letos omožile in so uboge pa lepega vedenja.
5. **Jan. Nikl. Kraškovičovo** v znesku 79.80,
- do katere ima pravico uboga nevesta iz šentpeterske fare v Ljubljani.
6. **Jan. Ant. Fancojevo** v znesku 67.20,
- do katere imajo pravico uboge poštene neveste meščanskega ali pa nižjega stanu.
7. **Jos. Feliks Sinovo** v znesku 48.30,
- katero je podeliti drem najboljši revnima deklicama iz Ljubljane.
8. **II. Ant. Raabovo** v znesku 230.—,
- Pravico do ene polovice te ustanove imajo uboge, dobro vzgojene hčere ljubljanskih meščanov, ki so se letos omožile, do druge polovice pa uboge poštene vdove ljubljanskih meščanov.
9. **Miha Pakičovo** v znesku gld. 128.10
- do katere imajo pravico ubogi obrtniki meščanskega stanu in pa njih vdove.
10. **Jan. Krst. Kovačovo** v znesku 151.20,
- katero je razdeliti med štiri v Ljubljani bivajoče revne očete ali vdove matere, ki imajo po več otrok in ubožstva niso sami zakrivil.
11. **Helene Valentinjeve** v znesku 84.—,
- katero je razdeliti med otroke v franciškanski fari v Ljubljani rojene, ki nimajo starišev in še niso 15 let stari.
12. **Marije Kosmačeve** v znesku 100.—
- do katere imajo pravice uboge sirote uradnikov iz Ljubljane, ki so ženskega spola in lepega vedenja.
13. **Ustanova za onemogle posle** v znesku 50.40,
- katero je razdeliti med štiri uboge posle, ki več delati ne morejo in so na dobrem glasu.

Prošnje za eno ali drugo teh ustanov vložiti je opremljene s potrebnimi dokazili do 28. t. m. pri magistratnem vložnem zapisniku.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dne 1. novembra 1897.

Severonemški Lloyd v Bremi.

491 30-29

Od vis. c. kr. ministerstva vsled ukaza dne 7. maja 1894, št. 5373 dovoljen.

Brodarstvo poštih brzoparnikov do Novi-Jorka:

Iz Breme vsak torek in soboto zvečer.

Iz Southamptona dotaknivi se

Cherbourg vsako sredo in nedeljo

Iz Genove dotaknivi se Neapola

via Gibraltar

dva ali trikrat

na mesec.

Brema - Vzhodna Azija.

Do Kitajskega.

Brema - Avstralija.

Do

Adelaide, Melbourne,

Sydneja.

Brema - Južna Amerika.

Do

Buenos-Ayres.

Brema - Sev. Amerika.

Do

Novi-Jorka.

Brema - Vzhodna Azija.

Do

Japonskega.

Brema - Južna Amerika.

Do

Buenos-Ayres.

Brema - Sev. Amerika.

Do

Novi-Jorka.

Brema - Vzhodna Azija.

Do

Japonskega.

Brema - Južna Amerika.

Do

Buenos-Ayres.

Brema - Sev. Amerika.

Do

Novi-Jorka.

Brema - Vzhodna Azija.

Do

Japonskega.

Brema - Južna Amerika.

Do

Buenos-Ayres.

Brema - Sev. Amerika.

Do

Novi-Jorka.

Brema - Vzhodna Azija.

Do

Japonskega.

Brema - Južna Amerika.

Do

Buenos-Ayres.

Brema - Sev. Amerika.

Do

Novi-Jorka.

Brema - Vzhodna Azija.

Do

Japonskega.

Brema - Južna Amerika.

Do

Buenos-Ayres.

Brema - Sev. Amerika.

Do

Novi-Jorka.

Brema - Vzhodna Azija.

Do

Japonskega.

Brema - Južna Amerika.

Do

Buenos-Ayres.

Brema - Sev. Amerika.

Do

Novi-Jorka.

Brema - Vzhodna Azija.

Do

Japonskega.

Brema - Južna Amerika.

Do

Buenos-Ayres.

Brema - Sev. Amerika.

Do

Novi-Jorka.

Brema - Vzhodna Azija.

Do

Japonskega.

Brema - Južna Amerika.

Do

Buenos-Ayres.

Brema - Sev. Amerika.

Do

Novi-Jorka.

Brema - Vzhodna Azija.

Do

Japonskega.

Brema - Južna Amerika.

Do

Buenos-Ayres.

Brema - Sev. Amerika.

Do

Novi-Jorka.

Brema - Vzhodna Azija.

Do

Japonskega.

Brema - Južna Amerika.

Do

Buenos-Ayres.

Brema - Sev. Amerika.

Do

Novi-Jorka.

Brema - Vzhodna Azija.

Do

Japonskega.

Brema - Južna Amerika.

Do

Buenos-Ayres.

Brema - Sev. Amerika.

Do

Novi-Jorka.

Brema - Vzhodna Azija.

Do

Japonskega.

Brema - Južna Amerika.

Do

Buenos-Ayres.

Brema - Sev. Amerika.

Do

Novi-Jorka.

Brema - Vzhodna Azija.

Do

Japonskega.

Brema - Južna Amerika.

Do

Buenos-Ayres.

Brema - Sev. Amerika.

Do

Novi-Jorka.

Brema - Vzhodna Azija.

Do

Japonskega.

Brema - Južna Amerika.

Do

Buenos-Ayres.

Brema - Sev. Amerika.

Do

Novi-Jorka.

Brema - Vzhodna Azija.

Do

Japonskega.

Brema - Južna Amerika.

Do

Buenos-Ayres.

Brema - Sev. Amerika.

Do

Novi-Jorka.

Brema - Vzhodna Azija.

Do

Japonskega.

Brema - Južna Amerika.

Do

Buenos-Ayres.

Brema - Sev. Amerika.

Do

Novi-Jorka.

Brema - Vzhodna Azija.

Do

Japonskega.

Brema - Južna Amerika.

Do

Buenos-Ayres.

Brema - Sev. Amerika.

Do

Novi-Jorka.

Brema - Vzhodna Azija.

Do

Japonskega.

Brema - Južna Amerika.

Do

Buenos-Ayres.

Brema - Sev. Amerika.

Do

Novi-Jorka.

Brema - Vzhodna Azija.

Do

Japonskega.

Brema - Južna Amerika.

Do

Buenos-Ayres.

Brema - Sev. Amerika.

Do

Novi-Jorka.

Brema - Vzhodna Azija.

Do

Japonskega.

Brema - Južna Amerika.

Do

Buenos-Ayres.

Brema - Sev. Amerika.

Do

Novi-Jorka.

Brema - Vzhodna Azija.

Do

Japonskega.

Brema - Južna Amerika.

Do

Buenos-Ayres.

Brema - Sev. Amerika.

Do

Novi-Jorka.

Brema - Vzhodna Azija.

Do

Japonskega.

Brema - Južna Amerika.

Do

Buenos-Ayres.

Brema - Sev. Amerika.

Do

Novi-Jorka.

Brema - Vzhodna Azija.

Do